

[Christmas Møller.]

i Argumentationen, som vi sjældent har været.

Jeg skal videre sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at alt som Forhandlingen skred frem, saa viste det sig, som det saa ofte gaar det ærede Medlem, at det ærede Medlem i Virkeligheden har et overmaade svagt Grundlag at bygge paa. De Oplysninger, det ærede Medlem kom med, har det ærede Medlem Hr. Koch allerede rørt ved. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vovede ikke en Gang at hæfte Udtrykket „utilbørlige“ paa disse Oplysninger. Han vidste ikke en Gang, om der i og for sig havde været noget at sige til de Priser. Vi har faaet at vide, at denne Lov skal kun benyttes, naar det drejer sig om utilbørlige Priser, den skal ikke benyttes, sagde det ærede Medlem Hr. Slebsager i Eftermiddags paa direkte Forespørgsel af mig, overfor andre Foranstaltninger. Men kan man da ikke se, at Forholdet maa være dette, at man som Tilhænger af denne Argumentation maa tilstille Landstingsudvalget hele dette Materiale og lade det kritisk gennemgaa og bedømme? Hvad er Meningen med, at man, naar man retter et saadant Angreb mod Købmandsstanden, mod Detailhandlerstanden her i Landet, saa overhovedet ikke vil give dem Lejlighed til selv at udtale sig om dette Forhold?

Der finder en Binding Sted af Købmandsstanden, sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og at der her som paa saa mange andre Omraader træffes Prisaftaler, kunde det ikke falde mig ind at bestride, heller ikke, at der kan træffes Aftaler, som den almindelige Borger maaske vil finde mindre rimelige — jeg har nævnt det i min Betænkning, og jeg har ogsaa nævnt det her fra Talerstolen. Men naar nu det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil rejse hele dette Problem, vil han da gaa ind for den Betragtning, at nu skal der gives en Lov her i Landet, som paabyder en Grossist, en Detailhandler og en Fabrikant at sælge til den, som vil købe hos ham? For det maa jo være Konsekvensen, at han skal tvinges til at sælge, at han ikke selv maa bestemme, hvilke Kunder han vil have. Saadan bærer det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sig jo ikke ad, naar han skal sælge sine „Varer“, sine Taler, dem sælger han jo kun til ganske bestemte Kunder indenfor et bestemt Parti. Men Konsekvensen maa altsaa være, at man gaar ind for, at det ligefrem ved Lov skal bestemmes, at der skal være Pligt til

at sælge. Der er jo dog ingen Tvivl om, at saadan er det aldeles ikke i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at Andelsbevægelsen udretter noget, men ikke nok. Nu spørger jeg det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som ellers i saa høj Grad tror paa, at naar man lader Friheden herske, vil Kræfterne kæmpe paa en saadan Maade med hinanden, at der nok en Overgang kan finde et og andet Sted, man ikke synes om, men at dette ikke kan finde Sted i det lange Løb: Hvorfor tror det ærede Medlem nu ikke paa dette, naar det drejer sig om det Omraade, vi her taler om? Hvad er Grunden til, at det ærede Medlem her for det første gaar ind for en Tvangslovgivning og for det andet giver Udtryk for, at man skal gaa meget betydeligt videre? Man opnaar jo ikke ved det Skridt, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal her har taget, at Lønftaler kommer med, de holdes udenfor, ligesom de holdes udenfor Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed for et vigtigt Omraades Vedkommende, saaledes som jeg har paavist, og oven i Købet er det saaledes, som det ærede Medlem Hr. Holstein med saa stor Styrke og med Rette fremhævede i Eftermiddags, at det kun er Varer, som indgaar i det almindelige Forbrug, der vil omfattes af Loven. Men efter al den Tale, det ærede Medlem ellers fører, er det jo Arbejdslønnen her i Landet, der skal beskæres, og paa et saa vigtigt Omraade som Byggeindustrien er det jo utvivlsomt ogsaa Lønnen, der holder Priserne oppe. Ikke desto mindre skal Arbejdslønnen undtages fra denne Lovgivning her.

Det skal ikke lykkes det ærede Medlem at hævde, at et Forslag om at sætte Erhvervslivet her i Landet under 3 Embedsmænds Kontrol, med Ret for disse til praktisk talt at kræve Oplysninger om alt, og Udtalelser om, at man skal gaa videre og have en Undersøgelse af, om man ikke ogsaa kan faa indført Bestemmelser om, hvorledes Avancen maa være, ja, at gaa endnu videre og indføre en Bestemmelse om, at man skal have Pligt til at sælge til alle og enhver — det skal ikke lykkes at faa dette fastslaaet som Udtryk for Frihed, og at vi, der modarbejder det, fører en Tvangspolitik. Der er dog ogsaa Grænser for, hvorledes det ærede Medlem kan agitere.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal forstaar aabenbart ikke rigtig sin egen Lov om Arbejds- og Erhvervs-